

[Christmas Møller.]

Befolkningen giver det Udseende af, at man paa et eller flere Omraader gør en hel Masse Ting, som i Virkeligheden vil komme til at betyde overmaade lidt.

Jeg skal her ved anden Behandling, som det er min Opgave ifølge Forretningsordenen, sige noget om Ændringsforslagene. Med Hensyn til Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1 vil jeg tillade mig at anmode den højtærede Formand om en delt Afstemning, saaledes at der bliver særlig Afstemning over § 5 og særlig Afstemning over § 14. Jeg maa formode, at Afstemningen maa foregaa paa den Maade, at der først stemmes over Ændringsforslag Nr. 1, og da man vel har nogen Grund til at tro, at dette da vil blive vedtaget, vil vore Ændringsforslag være faldet bort, derfor ønsker jeg delt Afstemning over § 5 og § 14.

Jeg skal derefter gøre et Par enkelte Bemærkninger om de Ændringsforslag, de Konservative har stillet. Linien i dem er, som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, at vi gaar bort fra Lovforslagets 3-aarige Periode over til en 1-aarig. Vi skal ikke vende os imod, at der lovgives paa visse af disse Omraader. Vi vilde i og for sig lige saa gerne have, at man gennemførte disse Bestemmelser paa Finansloven ligesom hidtil, men, som jeg allerede sagde ved første Behandling, naar Regeringen er sulten, skal den ogsaa faa et Par Lovbestemmelser her, og ifølge den Opfattelse, at det er naturligt kun at lovgive for et Aar paa dette Omraade, stiller vi vore Ændringsforslag under Nr. 2 og dermed følgende 6 og 8, hvorigennem vi viser, at vi intet har imod at ofre 120 000 og 400 000 paa Landvindinger i de paa-gældende Omraader, men sætter Beløbet ned til en Trediedel, fordi vi vil have, at Loven kun skal gælde 1 Aar. Men vi har en Grund yderligere dertil, nemlig at der ikke kan være Tvivl om — det vil ogsaa ærede Medlemmer af det udenrigspolitiske Udvalg, der har været nedsat her i Tinget, og Medlemmerne af det udenrigske Nævn, og navnlig tror jeg det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, der nyder en saa særlig Anseelse og Tillid, at han har været baade i dette Udvalg og i Udvalget angaaende de to nye Gesandtposter, indrømme os —, at der er noget usikkert og famlende over den Maade, hvorpaa vi lovgiver og træffer vore Bestemmelser paa hele dette Omraade. Vi gennemførte den store udenrigske Reform i 1921, vi lod det meste af den bestaa ved Ændringen i 1927, og hele Baggrunden for den Reform var, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa mange Gange rigtigt har sagt, at denne

Reform skulde betyde en Overgang fra gammelt Diplomati til moderne Erhvervsdiplomati — saaledes kan jeg vist udtrykke det —, og hvis vi skal have noget ud af Loven om Udenrigstjenesten, maa efter vor Opfattelse Opgaverne efter Bestemmelserne i det gamle Lovforslags § 4 og 7, lægges ind under Udenrigsministeriet. Man skal ikke i Lovgivningen efterhaanden søge at ribbe Udenrigsministeriet for disse Opgaver, thi saa maa man tage hele dette Spørgsmaal op fra Grunden, og ogsaa ud fra den Betragtning, at vi her skal træffe vor Afgørelse tydeligt og klart om, hvor disse Opgaver skal ligge, har vi foreslaaet Loven gjort 1-aarig, saaledes at man i den kommende Rigsdagsamling kan træffe Afgørelse her.

Det Ændringsforslag, vi stiller under Nr. 4, refererer ogsaa til, at vi vil gøre Loven 1-aarig, idet vi sætter Haandværker- og Industrilaanene ned fra 6 til 2 Mill. Kr. Jeg maa maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at der gennem Flertallets Ændringsforslag er sket dette, at man har delt Beløbet paa de 6 Mill. Kr., saaledes at man siger 4 Mill. Kr. til Industrien, 2 Mill. Kr. til Haandværket, medens der i det oprindelige Lovforslag var foreslaaet til Industri og Haandværk et samlet Beløb af 6 Mill. Kr. Vi har altsaa sagt, at $\frac{1}{3}$ af de 6 Mill. Kr. kunde vi gaa med til, men vi maa, saaledes som vi har fremhævet det i Betænkningen, være af den Opfattelse, at vi skal ikke blive ved med at have disse Foranstaltninger — sagkyndige indenfor mit Parti har stærkt udtalt sig herimod —, vi skulde gerne have en Afvikling af dem. Og vi mener ikke, at Flertallets Forslag betyder en Afvikling; det betyder maaske en lille Nedsættelse svarende til, at man ikke har krævet saa mange Penge som før, men det giver alligevel Befolkningen en Forstilling om, at man kan blive ved med at have disse Foranstaltninger, og dette ønsker vi ikke.

Vi har ønsket det erhvervspolitiske Nævn og Ekspertudvalget opretholdt, og derfor har vi under Nr. 9 og 10 stillet Ændringsforslag dels om, at § 9 udgaar, og dels om, at 1ste Stykke af § 10 udgaar.

Endelig skal jeg angaaende Eksportkreditten sige, at vi har — efter de Oplysninger, som den højtærede Minister kom med i Udvalget — kunnet gaa med til, at Eksportkreditten forøges fra 50 til 60 Mill. Kr. Vi mener, at Oplysningerne var af en saadan Styrke, at der var Grund til nogen og maaske ogsaa denne Forøgelse, men vi vil allerede nu sige, at vi mener ikke, Eksportkreditten er en Foranstaltning, der skal